

ΕΥΠΗΝΑ ΡΑΓΙΑ !

Βασισμένο στο θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλη «Το Μεγάλο μας Τσίρκο» (Διασκευή του Δ. Μαριόλη)

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Λαμπρινή

ΡΩΜΙΟΣ 1: Νίκη

ΡΩΜΙΟΣ 2: Θανάσης

ΡΩΜΙΟΣ 3: Ιωάννα

ΡΩΜΙΟΣ 4: Στέλλα

ΡΩΜΙΟΣ 5: Άγγελος

ΡΩΜΙΟΣ 6: Χάρης

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ανέστης

ΡΩΜΙΟΣ 8: Γιάννης

ΡΩΜΙΟΣ 9: Φαίη

ΡΩΜΙΟΣ 10: Χριστίνα

ΡΩΜΙΟΣ 11: Έμυ

ΡΩΜΙΟΣ 12: Παναγιώτα

ΓΥΝΑΙΚΑ : Μαρία

ΡΑΓΙΑΣ : Γιώργος

ΑΓΑΛΜΑ: Πασχάλης

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας... Καλώς ήρθατε στη γιορτή μας... Θα ξεκινήσουμε με ομιλία από τον κύριο Διευθυντή του σχολείου

.....

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Και τώρα ξεκινάει η γιορτή μας που είναι βασισμένη στο θεατρικό έργο του Ιάκωβου Καμπανέλη «Το Μεγάλο μας Τσίρκο» .

1. ΕΝΑΡΞΗ

(Μπαίνουν ο Ρωμίος 1 και ο Ρωμίος 2. Είναι ντυμένοι παραδοσιακά)

ΡΩΜΙΟΣ 1 : Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας. Επειδή η παράστασή μας ανατρέχει σε πολλά επεισόδια, εποχές, γεγονότα, ο φίλος μου από δω και λόγου μου θα σας πληροφορούμε μέσες άκρες για το που βρισκόμαστε και γιατί. Ελάτε στο έργο μας.

ΡΩΜΙΟΣ 2: Α, ναι, ναι, στο έργο μας, στο έργο μας. Το έργο μας κυρίες και κύριοι μόνον υπόθεση και πυροτεχνήματα δεν έχει. Κατά τα άλλα όμως έχει μουσική, χορό, τραγούδι, γιατί λέει είναι ένα έργο που αποφάσισε να το ρίξει όξω να ξεθυμάνει.

ΡΩΜΙΟΣ 1: Θέλει να πει κυρίες και κύριοι ότι το έργο μας ήτο αδύνατο να τεθεί υπό περιορισμόν. Τι μας συμβαίνει όταν σκεφτόμαστε κάτι που δεν το χωράει ο νους μας; Μας στρίβει!

ΡΩΜΙΟΣ 2: Μάλιστα. Τι κάνουμε όταν θέλουμε να πούμε κάτι και η κουβέντα μας δεν το χωράει ; Το στρίβουμε στο τραγούδι. Διότι το τραγούδι είναι μια κουβέντα που ...τρελάθηκε. Κι όταν πάλι δεν μας φτάνει το τραγούδι τι κάνουμε; Το στρίβουμε στο χορό. Διότι ο χορός είναι ένα τραγούδι που ξανατρελάθηκε.

ΡΩΜΙΟΣ 1: Πολλά λες!

ΡΩΜΙΟΣ 2: Καλώς!

ΡΩΜΙΟΣ 1: Κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι μπορούμε να αρχίσουμε...

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Τώρα η χορωδία μας θα τραγουδήσει και το χορευτικό μας θα χορέψει το «να 'τανε το 21»

(Τραγούδι & χορός)

2 Το '21

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να 'τανε το 21 να 'ρθει μια στιγμή

Να περνάω καβαλάρης στο πλατύ τ' αλώνι
και με τον Κολοκοτρώνη να 'πινα κρασί

Να πολεμάω τις μέρες στα κάστρα
και το σπαθί μου να πιάνει φωτιά
και να κρατάω τις νύχτες με τ' άστρα
μια Τουρκοπούλα (ομορφούλα) αγκαλιά

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να 'τανε το 21 να 'ρθει μια βραδιά

Πρώτος το χορό να σέρνω στου Μοριά τις στράτες
και ξοπίσω μου Μανιάτες και οι Ψαριανοί

Κι όταν λαβωμένος γέρνω κάτω απ' τους μπαξέδες
να με ραίνουν μενεξέδες χέρια κι ουρανοί

Να πολεμάω τις μέρες στα κάστρα
και το σπαθί μου να πιάνει φωτιά
και να κρατάω τις νύχτες με τ' άστρα
μια Τουρκοπούλα (ομορφούλα) αγκαλιά

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να 'τανε το 21 να 'ρθει μια βραδιά

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ακολουθεί το μονόπρακτο «το 21»

2. ΤΟ '21

ΡΩΜΙΟΣ 3: Ξέρεις ποια ιστορία θα πούμε σήμερα ;

ΡΩΜΙΟΣ 4: Όχι !

ΡΩΜΙΟΣ 3: Το εικοσιένα.

ΡΩΜΙΟΣ 4: Εύκολο πράγμα !

ΡΩΜΙΟΣ 3: (Εκνευρίζεται) Βρε κωθώνι έτσι εύκολο το έχεις να μιλήσει κανείς για το ποιοι ήταν οι ελευθερωτές αυτού του τόπου και τι απογίνανε ;

ΡΩΜΙΟΣ 4: (Στους θεατές) Αυτή είναι εντελώς αστοιχειώγη.

(Στο Ρωμίο) Άσε με βρε παιδάκι μου να τα πω εγώ που τα ξέρω. Λοιπόν κυρίες και κύριοι, εκείνα τα χρόνια η Ελλάδα ήταν πολύ σκλαβωμένη και ήρθε ο αγγλέζικος στόλος, ήρθε ο γαλλικός στόλος, ήρθε ο ρώσικος στόλος και πολεμήσανε τους Τούρκους και κατασκοτωθήκανε οι άνθρωποι και έτσι μας βοηθήσανε και ελευθερωθήκαμε.

ΡΩΜΙΟΣ 3: (Σαν να γρυλίζει) Μάλιστα !

ΡΩΜΙΟΣ 4: Κι από τότε όλοι αυτοί γίνανε προστάτες μας και σύμμαχοί μας και ήρθανε κι άλλοι ύστερα και αυστριακοί και Ιερά Σύμμαχια κι έχουμε πάντα πρώτης τάξεως συμμάχους και δεν μπορεί να μας πειράξει κανένας !

ΡΩΜΙΟΣ 3: (άγρια) Σταμάτα !

ΡΩΜΙΟΣ 4: Γιατί καλέ ; Δεν έγινε έτσι ; Και τι δηλαδή έγινε το εικοσιένα ; Για πες μας εσύ που τα ξέρεις καλύτερα !

ΡΩΜΙΟΣ 3: Πρώτ' απ' όλα πρέπει να πούμε τι έγινε πριν το εικοσιένα. Ποιοι αγωνιστήκανε για να γίνει το εικοσιένα. Ας αφήσουμε όμως το Ρήγα το Βελεστινλή να τα πει μόνος του.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Τώρα η χορωδία μας θα τραγουδήσει και το χορευτικό μας θα χορέψει το «Θούριο του Ρήγα»

(Τραγούδι & χορός)

Θούριος

Ός πότε παλληκάρια, θα ζούμε στα στενά,
μονάχοι σαν λιοντάρια, στες ράχες στα βουνά;
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Σπηλιές να κατοικούμε, να βλέπουμε κλαδιά,
να φεύγωμ' απ' τον κόσμο, για την πικρή σκλαβιά;
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Να χάνωμεν αδέλφια, πατρίδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας, κι όλους τους συγγενείς;
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ακολουθεί το μονόπρακτο «Το όνειρο του ραγιά»

3. Το όνειρο του ραγιά

(Η αυλαία κλείνει και όταν ανοίγει ξανά σε μια καρέκλα στο κέντρο, κοιμάται ο Ραγιάς. Τον πλησιάζει ένας οπλισμένος φουστανελάς με κόκκινο φέσι και κάτι του λέει στο αυτί. Ο φουστανελάς φεύγει και σε λίγο ο Ραγιάς ξυπνά αλαφιασμένος)

ΡΑΓΙΑΣ : Μωρέ τι όνειρο ήταν ετούτο ; Έ, Μπιρμπίλω, που είσαι ;
(μπαίνει βιαστική η γυναίκα)

ΓΥΝΑΙΚΑ : Τι φωνάζεις Γιώργο, τι έπαθες ;

ΡΑΓΙΑΣ : Είδα ένα όνειρο σημαδιακό, ένα φουστανελά ως εκεί απάνω !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Χριστός και Παναγιά ! (Κάθεται σε μια καρέκλα δίπλα στο Ραγιά και σταυροκοπιέται.)

ΡΑΓΙΑΣ : Φόραγε κόκκινη σκούφια.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ξορκισμένος να 'ναι !

ΡΑΓΙΑΣ : Είχε και γιαταγάκι ζωσμένο στη μέση.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ααα, φτου τον τρισκατάρατο ! (φτύνει στον κόρφο της)

ΡΑΓΙΑΣ : Ήτανε λέει ο Καραϊσκάκης.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έπαιζε η κοιλιά σου από βραδύς Καραϊσκάκη, γι' αυτό θα τον είδες στον ύπνο σου.

ΡΑΓΙΑΣ : Μωρέ μίλαγα μαζί του, κουβέντιαζα, πώς να στο πω !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Θα σου ανέβηκε λέω εγώ η θέρμη στο μυαλό.

ΡΑΓΙΑΣ : Δεν είναι η μέρα μου σήμερα, αύριο θα με πιάσει.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έ, τότε έπαθες βαρυστομαχιά από το πολύ φαΐ.

ΡΑΓΙΑΣ : Ναι από τα φύλλα τα κουκιά που εφάγαμε ενψές, με δίχως ψωμί και δίχως λάδι.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Δε λες πάλι καλά που τα 'χαμε κι αυτά. Και δε μου λες, τι σου μολόγαγε αυτός ο πρωτοκλέφτης ; Του πες και το τραγούδι του, "Καραϊσκάκη μου αρχηγέ και πρώτε καπετάνιε" ; Είναι το τραγούδι των πεινασμένων σαν κι εμάς.

ΡΑΓΙΑΣ : Πολλά ξέρεις γυναίκα αλλά ο νους σου δε φτάνει σ' αυτά που λέγαμε εγώ με τον Καραϊσκάκη.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Τι θα λέγατε ; Άρες, μάρες, κουκουνάρες. Ξέρεις μωρέ τι είναι τα όνειρα; Ξύλα, κούτσουρα, δαδιά καμένα.

ΡΑΓΙΑΣ : Δε πιστεύεις στα όνειρα εσύ;

ΓΥΝΑΙΚΑ : Πώς, όποιος πεινάει ονειρεύεται καρβέλια. Είδες στον ύπνο σου φουστανέλα, ετοιμάσου να πεθάνεις.

ΡΑΓΙΑΣ : Δάγκωσε τη γλώσσα σου μωρή γυναίκα.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έ, αυτό φανερώνει το όνειρο, τώρα άλλο αν δε θες εσύ !

ΡΑΓΙΑΣ : Και τα γόνατά μου κόπηκαν αλλά και δε μ' αρέσει να πεθάνω !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Πεθαίνουμε λίγο λίγο, μη στεναχωριέσαι.

ΡΑΓΙΑΣ : Λιώνουμε στα πόδια μας. Δυο οκάδες λαδάκι βγάζει το χωραφάκι μας, τη μια παίρνουν οι Τούρκοι και την άλλη οι κοτζαμπασήδες.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Τι τη θέλουμε τέτοια ζωή;

ΡΑΓΙΑΣ : Έτσι για να 'μαστε στο μέτρο. Αυτά μου 'λεγε κι ο Καραϊσκάκης.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ααα άσε με το Καραϊσκάκη και την Καραϊσκάκινα μαζί. (κάνει να φύγει)

ΡΑΓΙΑΣ : Μπирμπίλω μη φεύγεις, άσε με να σου πω. Ο Καραϊσκάκης μου είπε να μην καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δε μου λες άντρα, τα 'χασες στα γεράματα;

ΡΑΓΙΑΣ : Έννοια σου και τα 'χω ακόμα τετρακόσια.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Έ, τότε τι κάθεται και με ψέλνεις με τον Καραϊσκάκη ;

ΡΑΓΙΑΣ : Είσαι μάνα και συ και πρέπει να ξέρεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Σαν τι να ξέρω;

ΡΑΓΙΑΣ : Η σωτηρία μας είναι στο βουνό, στους κλέφτες και τους αρματολούς.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Ο Καραϊσκάκης σου το 'πε κι αυτό;

ΡΑΓΙΑΣ : Αυτός, ναι !

ΓΥΝΑΙΚΑ : Στους κλέφτες !!! Πανάθεμά τους !

ΡΑΓΙΑΣ : Γιατί τους κακομελετάς; Τι ζημιά πάθαμε απ' αυτούς;

ΓΥΝΑΙΚΑ : Μου πήραν τη βελόνα και δε μου την έδωκαν πίσω !

ΡΑΓΙΑΣ : Την ήθελαν για να ραφτούν καημένη.

ΓΥΝΑΙΚΑ : Να ραφτούν, μωρέ τι μας λένε...Να καθίσεις στα αυγά σου λέω εγώ πια!

ΡΑΓΙΑΣ : Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για μας γυναίκα. Μονάχα το βουνό! Το καριοφίλι και το γιαταγάνι! Να μην καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα! Έτσι μου είπε κι ο Καραϊσκάκης και με σκούνησε: "ξύπνα ραγιά έεε, ξύπνα ραγιά" !! (Σηκώνεται να φύγει κι η γυναίκα του τον κυνηγάει)

ΓΥΝΑΙΚΑ : Που πας μωρέ Γιώργη, σταμάτα βρε τρελέ !

ΡΑΓΙΑΣ : Ξύπνα ραγιά !
(φεύγουν από τη σκηνή)

(Ξαναμπαίνει στη σκηνή μόνος του ο Ραγιάς οπλισμένος και αποφασιστικός)

ΡΑΓΙΑΣ : Εγώ ραγιάς δε ματαγίνομαι, Τούρκους δε προσκυνάω.
Δεν προσκυνώ τους άρχοντες και τους κοτζαμπασήδες
Μον' καρτερώ την Άνοιξη, να ρθουν τα χελιδόνια
Να πάρω δίπλα τα βουνά, με τους καπεταναίους.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ανάλογο περιεχόμενο με το μονόπρακτο που παρακολουθήσαμε, έχει και το τραγούδι που θα τραγουδήσουμε και θα χορέψουμε τώρα. Τίτλος του: «Βασίλη, κάτσε φρόνιμα»
(Τραγούδι και χορός)

«Βασίλη, κάτσε φρόνιμα, να γίνεις νοικοκύρης,
για ν' αποκτήσεις πρόβατα, ζευγάρια κι αγελάδες,
χωριά κι αμπελοχώραφα, [κοπέλια](#)* να δουλεύουν.
- Μάνα μου εγώ δεν κάθομαι να γίνω νοικοκύρης,
να κάμω αμπελοχώραφα, κοπέλια να δουλεύουν,
και να 'μαι σκλάβος των Τουρκών, κοπέλι στους [γερόντους](#).*
Φέρε μου τ' αλαφρό σπαθί και το βαρύ τουφέκι,
να πεταχτώ σαν το πουλί ψηλά στα κορφοβούνια,
να πάρω δίπλα τα βουνά, να περπατήσω [λόγγους](#),*
να βρω [λημέρια](#)* των κλεφτών, [γιατάκια](#)* καπετάνων•

και να σουριξω* κλέφτικα, να σμιξω τους συντρόφους, που πολεμούν με την Τουρκιά και με τους Αρβανίτες».

Πουρνό* φιλεί τη μάνα του, πουρνό ξεπροβοδιέται.
«Γεια σας βουνά με τους γκρεμνούς, λαγκάδια με τις πάχνες!
- Καλώς το τ' άξιο το παιδί και τ' άξιο παλικάρι».

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ακολουθεί το μονόπρακτο «Ο ξεσηκωμός»

4. Ο ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ

ΡΩΜΙΟΣ 11: Τρεις απλοί άνθρωποι, καταλαβαίνουν πως η λευτεριά δε χαρίζεται μα κατακτιέται. Παίρνουν την απόφαση να ετοιμάσουν το Σηκωμό και ιδρύουν στην Οδησό το 1816 τη Φιλική Εταιρία. Στις 22 Φλεβάρη του 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης περνά στη Μολδοβλαχία. Η επανάσταση άρχισε.

ΡΩΜΙΟΣ 12: Κι ένας τρελόπαπας, ο Παπαφλέσσας, ξεσηκώνει το Μοριά και σε λίγο βροντάνε τα καριοφίλια της λευτεριάς στην Καλαμάτα, την Τρίπολη και τη Μάνη. Στην Αλαμάννα ξαναζούν οι Θερμοπύλες.

ΡΩΜΙΟΣ 11: Ο Ανδρούτσος υψώνει κάστρο λευτεριάς το πλίθινο χάνι της Γραβιάς. Εκατόν τριάντα δύο ανδρειωμένοι κλείνονται σ' αυτό χορεύοντας και τραγουδώντας σαν να πήγαιναν σε γλέντι.

ΡΩΜΙΟΣ 12: Οι ραγιάδες, με ηγέτη το Γέρο του Μοριά, πολιορκούν την Τριπολιτσά.

ΡΩΜΙΟΣ 11: Την πολυάνθρωπη και κοσμοξάκουστη τότε Χίο, την τυλίζουν οι φλόγες, την πνίγει το αίμα. Κι ένας κατάξερρος βράχος καταμεσής στο Αιγαίο υψώνει σύμβολο ελευθερίας.

ΡΩΜΙΟΣ 12: Στο Μεσολόγγι που «είχε για τείχος ένα φράχτη», πολιορκημένο απ' όλες τις δυνάμεις της Τουρκιάς και της Αιγύπτου γράφεται αθάνατο έπος ηρωισμού και λευτεριάς.

ΡΩΜΙΟΣ 11: Οι λαοί συγκλονίζονται από τον αγώνα των Ελλήνων. Εκείνοι όμως που τους κυβερνούν, έχουν πυξίδα τους το συμφέρον. Πάνω από την Κρήτη, την Κάσο, τα Ψαρά, το Μεσολόγγι, τη Ρούμελη απλώνεται πια το σάβανο του τυράννου. Μα οι αγωνιστές συνεχίζουν να πολεμάνε ως το θάνατο και πέρα απ' αυτόν γιατί ξέρουν ότι η λευτεριά κερδίζεται μόνο με θυσίες.

ΡΩΜΙΟΣ 12: Τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς ήταν πολλά. Όμως οι Έλληνες δεν έκατσαν με σταυρωμένα χέρια. Πολλές φορές ξεσηκώθηκαν διεκδικώντας την ελευθερία τους. Ήταν όμως ανοργάνωτοι, χωρίς συντονισμό και σχέδιο. Κι ακόμα πολλές φορές στράφηκαν στην πολιτισμένη Ευρώπη πιστεύοντας πως κάποια μεγάλη δύναμη θα σταθεί στο πλευρό τους και θα τους βοηθήσει στο δύσκολο αγώνα τους. Μάταια όμως! Οι εξεγέρσεις που ξεκινούσαν οι δύστυχοι ραγιάδες πιστεύοντας στις υποσχέσεις των Ευρωπαίων, πνίγονταν στο αίμα, καθώς η πολυπόθητη βοήθεια δεν έφτανε ποτέ.

ΡΩΜΙΟΣ 11: Και ο τόπος μας, τα Γρεβενά, συμμετείχε στον αγώνα αυτόν. Τα βουνά μας γέμισαν ανυπότακτους κλέφτες και αρματολούς που με αυτοθυσία και απaráμιλλο ηρωισμό αγωνίστηκαν για την απελευθέρωση. Οι Ζιακαίοι, ο Ζήνδρος, ο Ντελη-Δήμος, ο Τότσκας, ο Γιάννης Πρίφτης, ο Μπουκουβάλας, ο Νεομάρτυρας Δημήτριος, είναι μερικοί από τους ήρωες αυτού του αγώνα...

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Το τραγούδι που ακολουθεί αναφέρεται στα 120 παλικάρια από την Σαμαρίνα και την γύρω περιοχή που κατέβηκαν στο Μεσολόγγι να πολεμήσουν στο πλευρό των Ελλήνων στη 2η πολιορκία του Μεσολλογίου.

(Τραγούδι & χορός)

Εσείς μωρέ παιδιά κλεφτόπουλα
παιδιά της Σαμαρίνας

μωρέ παιδιά καημένα
παιδιά της Σαμαρίνας
κι ας είστε λερωμένα.

Αν πάτε πάνω μωρέ στα βουνά
κατά τη Σαμαρίνα
μωρέ παιδιά καημένα
κατά τη Σαμαρίνα
κι ας είστε λερωμένα.

Τουφέκια μωρέ να μη ρίξετε
τραγούδια να μη πείτε
μωρέ παιδιά καημένα
τραγούδια να μη πείτε
κι ας είστε λερωμένα.

Κι αν σας ρωτήσει μωρ' η μάνα μου
κι η δόλια η αδερφή μου
μωρέ παιδιά καημένα
κι η δόλια η αδερφή μου
κι ας είστε λερωμένα.

Μη πείτε πως μωρέ εχάθηκα
πως είμαι σκοτωμένος
μωρέ παιδιά καημένα
πως είμαι σκοτωμένος
κι ας είστε λερωμένα.

Πείτε τους μωρέ πως παντρεύτηκα
τη μαύρη γη πως πήρα
μωρέ παιδιά καημένα
τη μαύρη γη πως πήρα
κι ας είστε λερωμένα.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ακολουθεί το μονόπρακτο: «Ο ερχομός του Όθωνα»

5. ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΑ

ΡΩΜΙΟΣ 5 : Τα παλιά βάσανα της Ελλάδας περάσανε. Ήρθε ο Καποδίστριας !

ΡΩΜΙΟΣ 6: Ά ωραία.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Πάει ο Καποδίστριας. Τώρα περιμένουμε τον Όθωνα.

ΡΩΜΙΟΣ 6: Ά, τον Όθωνα. Ο Όθωνας και η Αμαλία έ;

ΡΩΜΙΟΣ 5: Όχι η Αμαλία θα έρθει αργότερα, τώρα περιμένουμε τον Όθωνα.

ΡΩΜΙΟΣ 6: Έτσι μπράβο. Να 'χουμε και 'μεις ένα δικό μας βασιλιά, να μην περιμένουμε όλο από τους ξένους βασιλιάδες, γιατί όποιος δεν έχει νύχια να ξυστεί... Καλά δε λέω ;

ΡΩΜΙΟΣ 5: Σοφά. Μόνο που κι αυτόν οι ξένοι μας τον διαλέξανε.

ΡΩΜΙΟΣ 6: Έ άστους να διαλέγουν οι ξένοι. Ξέρουν αυτοί. Έχουνε πείρα οι άνθρωποι.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Σωστό. Ακούς τίποτα;

ΡΩΜΙΟΣ 6: Κάτι ακούω ναι, κάτι ακούω.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Ω ρε κόσμος που 'ρχεται για την υποδοχή, κοίτα κι είν' όλοι δακρυσμένοι από χαρά

ΡΩΜΙΟΣ 6: Αφού και μένα έτσι μου 'ρχεται ν' αρχίσω να κλαίω απ' τη συγκίνηση.

ΡΩΜΙΟΣ 5: Πάμε, πάμε.

ΡΩΜΙΟΣ 6: Πάμε.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Μια από τις πιο ηρωικές στιγμές του αγώνα των Ελλήνων είναι και η θυσία των γυναικών στο Ζάλογγο. Αυτό μας περιγράφουν οι στίχοι του τραγουδιού που ακολουθεί... «Ο χορός του Ζαλόγγου».
(Τραγούδι και χορός)

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ

Έχε γεια καημένε κόσμε
έχε γεια γλυκιά ζωή (2)
κι εσύ δύστυχη πατρίδα
έχε γεια παντοτινή (2)
Έχετε γεια βρυσούλες, λόγγοι βουνά ραχούλες
έχετε γεια βρυσούλες κι εσείς Σουλιωτοπούλες
Στη στεριά δε ζει το ψάρι
ούτ' ανθός στην αμμουδιά (2)
κι οι Σουλιώτισσες δε ζούνε
δίχως την ελευθεριά (2)
Έχετε γεια βρυσούλες, λόγγοι βουνά ραχούλες
έχετε γεια βρυσούλες κι εσείς Σουλιωτοπούλες

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ακολουθεί το μονόπρακτο: «Άλλοι χορεύουν και άλλους τους χορεύουν»

6. ΑΛΛΟΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ «ΤΟΥΣ ΧΟΡΕΥΟΥΝ»

ΡΩΜΙΟΣ 7: Εσύ αλλιώς μου τα 'χες πει.

ΡΩΜΙΟΣ 8: Αλλιώς ; Πως αλλιώς ;

ΡΩΜΙΟΣ 7: Δε μου πες να μη στενοχωριέμαι γιατί τώρα με τον ερχομό του Όθωνα θα παν όλα ωραία και καλά ; Ψέματα μου τα 'λεγες ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Όχι βέβαια. Απλά σου έλεγα ό,τι πιστεύανε οι Έλληνες εκείνο τον καιρό.

ΡΩΜΙΟΣ 7: Στο παλάτι όμως χορεύουν ακόμα του καλού καιρού !

ΡΩΜΙΟΣ 8: Χορεύουν και θα χορεύουν ακόμα για χρόνια πολλά.

ΡΩΜΙΟΣ 7: Μα...καλά για να χορεύουν ήρθαν στην Ελλάδα ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Η Ελλάδα είναι ωραία αίθουσα χορού. Αλλά μη νομίζεις ότι δεν κάνουν τίποτα άλλο. Έννοια σου μαγειρεύουν διάφορα. Δεν είδες τους καπετάνιους τι φαρμακωμένοι που φύγανε ;

ΡΩΜΙΟΣ 7: Πως δεν το είδα. Μα γιατί τους πιάσανε έναν – έναν και ρωτούσανε «τι θέλει» ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Για να τους διαλύσουνε. Έτσι θα τους αφήσουνε όλους μαζί ; Είναι κι αρματωμένοι αυτοί. Έχουν λαό μαζί τους!

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ναι, αλλά αυτοί πολεμήσανε, νικήσανε και μας ελευθέρωσαν.

ΡΩΜΙΟΣ 8: Ε, ωραία, άμα πεθάνουνε, θα τους κάνουμε αγάλματα, ποιήματα, λόγους στεφάνια. Τώρα είναι ζωντανοί ακόμα...

ΡΩΜΙΟΣ 7: Κι επειδή είναι ζωντανοί πρέπει να τους πετάξουμε ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Βεβαίως διότι τώρα ο πόλεμος τελείωσε. Κάθε φορά που τελειώνει ένας πόλεμος, υπάρχουν κάποιοι που περισσεύουνε ! ...Κι όπως είναι φυσικό, οι περισσευούμενοι αυτοί εν καιρώ ειρήνης είναι οι χρειαζόμενοι εν καιρώ πολέμου, κατά την ίδια λογική που οι επιπλέοντες εν καιρώ ειρήνης είναι οι άφαντοι εν καιρώ πολέμου.

ΡΩΜΙΟΣ 7: (Στους θεατές) Να δείτε που τώρα θα τον κολλήσω στον τοίχο... Άκου εδώ κύριε τέτοια, ξέρεις τι λες αυτή τη στιγμή ; Είναι σα να λες...τι χρονολογία έχουμε τώρα ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: (Βγάζει το ρολόι της τσέπης) Αυτή ακριβώς τη στιγμή έχουμε 1835-1840.

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ωραία, είναι σα να λες ότι ο Κολοκοτρώνης...

ΡΩΜΙΟΣ 8: Είναι φυλακή, καταδικασμένος σε θάνατο !

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ο Κολοκοτρώνης !!! Είναι σα να λες ότι ο Πλαπούτας...

ΡΩΜΙΟΣ 8: Κι αυτός καταδικασμένος σε θάνατο !

ΡΩΜΙΟΣ 7: Ο Πλαπούτας ! Κι ο Νικηταράς ;

ΡΩΜΙΟΣ 8: Στη φυλακή κι αυτός. Και το Μακρυγιάννη τον έχουνε στα μαύρα τα τεφτέρια.

ΡΩΜΙΟΣ 7 : Καλά ντε μην αγριεύεις, μια αντιρρησούλα είχαμε, δε χάλασε ο κόσμος !

ΡΩΜΙΟΣ 8: Τι ζόανο μου φέρανε για βοηθό.

(Ο Ρωμιάς 7 και ο Ρωμιάς 8 φεύγουν.)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Το τραγούδι που ακολουθεί με τίτλο «Εσείς πουλιά μ' πετούμενα» αναφέρεται στον τοπικό μας ήρωα Θεόδωρο Ζιάκα...

(ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ)

Εσείς πουλιά μ' πετούμενα

Άντε εσείς πουλιά μ' πετούμενα
που πάτε στον αέρα
άντε που πάτε κι έρχεστε
Άντε αυτού που πάτε κι έρχεστε
Και που πίσω που γυρνάτε
Μην είδατε παιδιά μ' το Θόδωρο
Άντε μην είδατε πουλιά μ' το Θόδωρο
Ορέ το Θόδωρο το Ζιάκα
Εμείς εψές προψές τον είδαμε

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Ακολουθεί το μονόπρακτο «το άγαλμα»

7. ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ

(Ο Ρωμικός 7 και ο Ρωμικός 8 αποχωρούν, ενώ στη σκηνή μένει ο Κολοκοτρώνης ακίνητος, με το χέρι τεντωμένο σε στάση που θυμίζει το άγαλμα στη Σταδίου. Ακούγεται δυνατή ροκ μουσική, ενώ μπροστά από το άγαλμα περνά ο Ρωμικός 9 με γουόκμαν χορεύοντας. Όταν αρχίζει ο διάλογος, η μουσική σιγά – σιγά σταματά.)

ΑΓΑΛΜΑ : Ε, εσύ

(Ο Ρωμικός 9 ψάχνει να βρει ποιος μίλησε)

ΑΓΑΛΜΑ : Έει, εσένα μιλάω !

(Ο Ρωμικός 9 συνεχίζει να ψάχνει)

ΑΓΑΛΜΑ : Από δω γύρνα

(Ο Ρωμικός 9 καταλαβαίνει ότι το άγαλμα μιλάει και παγώνει)

ΑΓΑΛΜΑ : Θα μου κάνεις μια χάρη ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Αμ...αμ...η...ο...

ΑΓΑΛΜΑ : Κωφάλαλο είσαι βρε κακόμοιρο

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Οϊ ...αϊ...ημ...

ΑΓΑΛΜΑ : Τότε γιατί δεν αποκρίνεσαι ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μι...μι...λάς ;

ΑΓΑΛΜΑ : Εγώ μιλώ, εσύ τι έχεις και δε μιλάς ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μπο-μπο...μπορείς ;

ΑΓΑΛΜΑ : Τώρα μπορώ ! Άλλοτε δεν μπορούσα...

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μα...μα...μα...είσαι...

ΑΓΑΛΜΑ : Δίκιο έχεις. Δε μοιάζω και πολύ έτσι που με καταντήσανε αλλά, αν με καλοπροσέξεις εγώ είμαι ...ο γερο – Κολοκοτρώνης. Το λοιπόν θα μου κάνεις μια χάρη ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Τι...τι..τι χάρη ;

ΑΓΑΛΜΑ : Θα μου ξύσεις λίγο την πλάτη ; Έχω μια φαγούρα που μ' έχει αλαλιάσει !...

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Την πλάτη ;

ΑΓΑΛΜΑ : Ναι μπράβο ! Έτσι που μου 'βαλε τα χέρια αυτός ο μαγκούφης ούτε να ξυστώ δεν μπορώ...
(Το Ρωμιάκι πάει από πίσω για να του ξύσει την πλάτη)

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Εδώ ;

ΑΓΑΛΜΑ : Ναι μπράβο....Αααααα...Αααααα...Αααααααααααα. Την ευχή μου να έχεις.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Φτάνει ;

ΑΓΑΛΜΑ : Άντε ευχαριστώ κι άμα περνάς από δω να με θυμάσαι.

(Το Ρωμιάκι φεύγει έντρομο και πέφτει πάνω στο Ρωμικό 10 που μπαίνει στη σκηνή φουριόζος)

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Έλα γρήγορα (την τραβάει)

ΡΩΜΙΟΣ 10: Τι τρέχει ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Μιλάει...

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ποιος μιλάει ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Δε με πιστεύεις ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Πού με πας ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Ο...το...(τον έχει φέρει κοντά στο άγαλμα)...Μιλάει !...

ΡΩΜΙΟΣ 10: (Ευχαριστημένος) Σοβαρά; (απλώνει το χέρι ψηλά και κάνει χειραψία με το άγαλμα)
Τα σέβη μου στρατηγέ, τι μου κάνετε ;

ΑΓΑΛΜΑ : Καλώς την. Εσύ τι μου κάνεις ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ας τα λέμε καλά ! Τι νέα έχουμε ;

ΑΓΑΛΜΑ : Εγώ τι νέα να 'χω. Κάθομαι εδώ και φιλοσοφώ.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : (Στο Ρωμιό) Σε ξέρει ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Είναι πολύ ωραία θέση εδώ. Είναι πέρασμα.

ΑΓΑΛΜΑ : Εκείνον τον Καραϊσκάκη τον κάνανε άγαλμα;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Νομίζω...

ΑΓΑΛΜΑ : Θα τον κάνανε δε μπορεί, όλους θα μας κάνουνε, δε θα τη γλιτώσει κανένας μας.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Τον κάνανε, εγώ το 'χω δει το άγαλμα.

ΑΓΑΛΜΑ : Εδώ κοντά είναι ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Δε θυμάμαι.

ΑΓΑΛΜΑ : Εσύ μου 'ξυσες την πλάτη πρωτότερα ;

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Να την ξαναξύσω ;

ΑΓΑΛΜΑ : Προς ώρας, μου κάνεις εσύ μια μικρή χάρη ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Όσες θέλεις.

ΑΓΑΛΜΑ : Να μου κατεβάσεις το χέρι. Έχω πιαστεί έτσι που μου το παλούκωσε αυτός ο κερατάς.

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ευχαρίστως. Μικρή, έλα εδώ. Θα του κατεβάσουμε το χέρι !

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Κύριε στρατηγέ συμφωνείτε που θέλει να σας κατεβάσει το χέρι ;

ΑΓΑΛΜΑ : Εγώ της το είπα.

ΡΩΜΙΟΣ 9 : Άμα της το είπατε εσείς, εντάξει. Γιατί αυτή, εσείς δεν την ξέρετε καλά, όλο πρωτοβουλίες είναι. Ωσπου να βρούμε κανένα μπελά.

ΑΓΑΛΜΑ: Βρε Έλληνες, δυο είστε και διαφωνείτε ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Πιάσε γερά το στρατηγό από τη μέση και βάστα κόντρα.
(Αγκαλιάζει το άγαλμα από τη μέση)

ΡΩΜΙΟΣ 9: Καλά είναι έτσι ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Ωραία. Στρατηγέ, κατεβάζω.

ΑΓΑΛΜΑ: Δώσε του ! Κι άλλο ! Κι άλλο. Έλα λίγο ακόμα... Δόξα σοι ο Θεός ! (κουνάει ευχαριστημένος το χέρι του για να το ξεμουδιάσει)

ΡΩΜΙΟΣ 10: Και το άλλο.

ΑΓΑΛΜΑ: Το ζερβό ;

ΡΩΜΙΟΣ 10: Μια και αρχίσαμε; Τι ένα, τι δύο !
(Στο Ρωμίο 9) Ξαναπιάσε !

ΑΓΑΛΜΑ: Άντε μπράβο...
(Ο Ρωμίος 9 ξαναπιάνει, ο Ρωμίος 10 ετοιμάζεται να κινήσει το αριστερό χέρι.)

ΡΩΜΙΟΣ 10: Στρατηγέ τραβάω !...

ΑΓΑΛΜΑ: Τράβα και μη σε νοιάζει ! ...Πιο δυνατά!... Ακόμα... Ντιπ μου το ξέρανε ο κερατάς!... Τράβα !
...Έτσι μπράβο. (Κουνάει ευχαριστημένος και τα δυο του χέρια.) Τι ωραία που 'ναι να έχεις τα χέρια σου λυτά !

ΡΩΜΙΟΣ 9: Αυτή μου είπε ότι σας δικάσανε για προδοσία, αλήθεια είναι ;

ΑΓΑΛΜΑ: Το κρύβουνε ;

ΡΩΜΙΟΣ 9: Όχι, αλλά ως φαίνεται δεν το πολυλένε κιόλας !

ΑΓΑΛΜΑ: Ρεζίλίκια ! Για σκέψου να δεις... Εμένα με 45 χρόνους στον πόλεμο με βγάνουν προδότη. Αλλά τέλος πάντων ειρήνη είχαμε, εχθρούς είχα, εξουσία ήτανε. Το καταλαβαίνω. Αλλά το να μπορεί να δίνει χάρη στους γερόντους Πλαπούτα και Κολοκοτρώνη, ένα σχολιαρούδι που 'ρθε ψες από τη Μπαυαρία με διαλογή των ξένων (ειρωνικά) «Όθων βασιλεύς των Ελλήνων», αυτό δεν το κατάπια ούτε πεθαμένος...(γελάει) Χα χα χα χα χα... Βρε τι γέλιο κάνω πεθαμένος άνθρωπος, ο Θεός να με συγχωρέσει !...

ΡΩΜΙΟΣ 10: Κι ύστερα...

ΑΓΑΛΜΑ: Και που λες, ύστερα μου κάνανε κι ένα γλέντι στο παλάτι για να με τιμήσουνε... Με βάνει ο βασιλιάς να καθίσω πλάι του... Σε μια στιγμή, λέει του διερμηνέα να με ρωτήσει : Ποια τιμή και ανταμοιβή θέλω κι ότι να 'ναι θα μου τις δώσει.
Τι θέλω; Πες στα βιολιά να μου παίξουν ένα κλέφτικο.
Άντε πηγαίνετε τώρα γιατί έχω να ετοιμαστώ για αύριο. Αύριο; Τι θα γίνει αύριο ;...

ΑΓΑΛΜΑ: Αύριο ξημερώνει πάλι 25 του Μάρτη... Θα 'ρθουνε με στεφάνια και τούμπανα... Εγώ θα 'μαι εκεί πάνω σαν άγαλμα... Και σαν έρθει η στιγμή να βγει μπροστά αυτός που θα βγάλει το λόγο... «Στάσου»... θα του πω!»
... «Κάθε χρόνο το λόγο τον εβγάνατε εσείς!... Φέτος θα τον βγάλουμε εμείς...(πάει μπροστά στη σκηνή και απευθύνεται κατευθείαν στο κοινό)

...Για ακούτε βρε τωρινοί Έλληνες. Άμα σας φέρνουνε για παράδειγμα εμάς τους πεθαμένους, μάθετε να ξεχωρίζετε με ποια πονηριά σας το λένε... Κι άμα σας λένε για την ελευθεριά που πολεμήσαμε, να τη βλέπετε πρώτα αν έχει τέσσερα μάτια. Δυο μπροστά για να βλέπει τον κατακτητή και δυο πίσω για να βλέπει εκείνον που θέλει να φύγει ο κατακτητής, για να γίνει αφέντης αυτός.

Προσέχετε Έλληνες, εμείς οι παλιοί όσο ζούσαμε πολλά επικραθήκαμε κι αδικηθήκαμε... Κι αν θέτε στ' αλήθεια να τιμήσετε εμάς τους παλιούς, μη μας τηράτε πλέον. Κάμετε το δικό σας δρόμο, πάτε μπροστά και αγωνιστείτε! Εμάς το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε και δε μοιάζει με το δικό σας. Μη σας λένε πως εμείς αγράμματοι, μ' ένα ξεροκόμματο και με την πίστη στο Χριστό κάναμε θαύματα ! ...Που 'σαι ορέ Καραϊσκάκη να τα πεις καλύτερα !

... Εμείς επολεμήσαμε για να 'χετε εσείς τα γράμματα και το ψωμί που δεν είχαμε και να μη χρειάζεστε θάματα για να ζήσετε μια ζωή ανθρωπινή... 'Ει Παπαφλέσσα, σήκω κι έλα βοήθα. Αφήστε το δικό μας αγώνα και κοιτάτε το δικό σας. Εμείς τι άλλο να θέμε ;... Πού είσαι Καραϊσκό !... Έμπα μπροστά γερό – Πλαπούτα... Άει μπράβο παίζετε μας ένα τσάμικο...

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Και το τελευταίο τραγούδι αναφέρεται στον τοπικό μας ήρωα Θεόδωρο Ζιάκα. Τίτλος του:

«**Εσείς βουνά των Γρεβενών**»

(Τραγούδι & χορός)

Εσείς βουνά, βουνά των Γρεβενών

Και σεις βουνά, βουνά των Γρεβενών αμάν αμάν,
και πεύκα του Μετσόβου, λίγο για χαμηλώσετε.

Λίγο για χα για χαμηλώσετε αμάν αμάν,
κανά τουφέκι τόππο, Ζιάκα μ' για να φανεί.

Για να φανεί Ζιάκα μ' απ' τον Ζυγό αμάν αμάν,
το πονεμένο Σπήλαιο, να ιδούμε το Ζιακόπουλο.

Να δούμε το βρε το Ζιακόπουλο αμάν αμάν,
πως πολεμάει τους Τούρκους, βάστα καημένε Θόδωρε.

(Επιστρέφουν όλοι στη σκηνή και υποκλίνονται)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: Η γιορτή μας θα κλείσει με τον Εθνικό Ύμνο. Σας ευχαριστούμε πολύ που μας παρακολουθήσατε

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΤΕΛΟΣ

Θεατρικό <https://www.youtube.com/watch?v=5wjoG1GeQY8>